

Продовження табл. 1

1	2	3	4	5	6
Вміст перетравних поживних речовин в 1 кг зерна сої, г	Золотиста	276,2	123,9	84,4	184,5
	Смолянка	273,4	118,6	85,1	192,1
Константи жировідкладення	Золотиста	0,235	0,536	0,248	0,248
	Смолянка				
Очікуване жировідкладення, г	Золотиста	64,9	66,4	20,9	45,8
	Смолянка	64,2	63,6	21,1	47,6
Очікуване відкладення жиру з 1 кг зерна сої, г	Золотиста	198			
	Смолянка	196,5			
Коефіцієнт відносної повноцінності зерна сої	Золотиста	98			
	Смолянка				
Фактичне відкладення жиру з 1 кг зерна сої, г	Золотиста	194			
	Смолянка	192,6			
Вміст в 1 кг зерна сої кормових одиниць, кг	Золотиста	1,29			
	Смолянка	1,28			

Висновки. Поживність зерна сої, за вирощування на вказаних ґрунтах, сорту Золотиста була на 0,01 кормову одиницю вища, ніж сорту Смолянка.

Список використаних джерел:

1. Лихочвор, В.В., Проць, Р.Р., Мигаль, І.Б. (2004). Соя. Львів: НВФ "Українські технології", 54.
2. Тимченко, В.М., Пелипенко, Н.В. (2012). Стан і перспективи розвитку виробництва сої в Україні. *Корми і кормовиробництво*, (71), 27–33.

РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ВІДХОДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ГАЛУЗІ

Ушакова Світлана Валеріївна

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет» Україна

Забруднення навколишнього природного середовища набуває в Україні загрозливих масштабів. Дієвим інструментом вирішення завдань щодо охорони довкілля є раціонального використання сільськогосподарських ресурсів [1].

Україна має високо розвинутий сектор сільського господарства, у тому числі рослинництва, який щорічно генерує великий обсяг різноманітних відходів та залишків. Відходи поділяються на первинні, тобто ті, що утворюються безпосередньо при збиранні врожаю сільськогосподарських культур, і вторинні – такі, що генеруються при обробленні врожаю на підприємствах. Первинні відходи включають солону зернових та інших культур, відходи виробництва кукурудзи на зерно і соняшника (стебла, стрижні і т. ін.). Вторинні відходи – це лушпиння соняшника, лушпайка гречки, рису, жом цукрового буряку, тощо. Частина відходів та залишків використовується на потреби самого сільського господарства (органічне добриво, підстилка та корм скоту), частина – іншими секторами економіки, а решта біомаса залишається незадіяною і часто утилізується (спалюється в полі, вивозиться на звалище) без принесення користі. В структурі утворення зазначеної групи відходів переважають тваринні екскременти та гній 2,7 млн т (39,2), послід пташиний – 1,3 млн т (17,8%), сухі стебла кукурудзи – 822 тис тонн (11,7%). Ці ж види відходів домінують і в обсягах утилізації – 49,5%; 9,6% та 15,7% відповідно. Утилізацію вищезазначених відходів проводять переважно їх виробники [2].

Проблема утилізації вторинних ресурсів посилюється тим, що через високу вологість (приблизно 80 %) вони загнивають, прокисають і стають джерелом розмноження патогенних мікроорганізмів та всіляких переносників хвороб (гризуни, таргани, мухи). Основна маса відходів та побічних продуктів сільськогосподарської промисловості - близько 70 % - використовується безпосередньо на кормові цілі в тваринництві, близько 20 % направляється на виробництво технічної продукції, решта використовується як добриво та паливо. Відходи підприємств дуже об'ємні, за рахунок високої вологості, їх складно транспортувати та не можна довго зберігати.

При переробці картоплі у відходи крохмалю переходить близько 40 % сухих речовин. Клітинний сік можна використати для кормових дріжджів. У виробництві плодоовочевих консервів і соків є вижимки томатів, яблук, томатний м'якуш, вижимки моркви і буряка, відходи очищення різних плодів і овочів. Як добавка при виробництві пюре, отриманні оцту, спирту, пектинових препаратів можуть застосовуватися яблучні вижимки. У Данії, Швейцарії майже половина меляси (відходи цукрового виробництва) поступають на виробництво дріжджів, а в Ірландії – на виробництво лимонної кислоти. У нашій державі ситуація дещо складніша, але рішення даної проблеми дозволить отримувати додатковий прибуток виробникам та скоротити кількість сміття. Сучасні методи очищення та утилізації відходів сільськогосподарської галузі потребують подальшого вдосконалення. Найраціональнішим підходом на цьому шляху є розвиток безвідходних технологій - коли відходи одного виробництва стають сировиною для іншого [1-3].

Список використаних джерел:

1. Доходи з відходів. *Вісник. Офіційно про податки*: веб-сайт. Вилучено з <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/4942>
2. Маковецька, Ю. М. Аналіз особливостей утворення та поводження з відходами на сільських територіях. *Ефективна економіка*. Вилучено з <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4684>
3. Перспективи використання побічних продуктів виробництва соняшникової олії в комбікормовій галузі. *Food Science and Technology*, 13(1). <https://doi.org/10.15673/fst.v13i1.1337>